Un Matrix Al Lumii Poetice

On Iunie 25, 2013

Construiește-ți un nou orizont despre ceea ce ești și ceea ce mereu vei fi, reprezentându-ți poziția față de lume ca o persoană obișnuită eliberată din capcana unei existențe marcate de inerție.

Mă gândeam la o întoarcere către un timp pe care nu l-am cunoscut niciodată, dar pe care mi l-am imaginat întotdeauna grandios, incendiar, plin de inspirație. Într-o oarecare măsură datorită nevoii de a-mi însuși învățătura cea mai folositoare și știința cea mai înaltă, deoarece rămăsesem cu adevărat dator mie însumi să-mi depășesc complexele și neputințele. Dar cheia muncii de schimbare se putea reinițializa numai după o scurtă suspendare a prezentului, contribuind concret la refacerea unei punți peste real.

Însoțit de convingerea electrizantă că scânteia de inspirație închisă în mine poate să aprindă focul cel mai puternic, am început să cred tot mai mult în logica și rațiunea mea. Care însă erau necristalizate într-un sistem de expunere a realității care să poată fi utilizat pentru însușirea, aprofundarea și recapitularea cunoștințelor trebuincioase devenirii mele.

Iar acest foc, puternic, nu avea decât un singur obiectiv: să pătrundă în inima materiei pentru a extrage, realizând o operație dureroasă, măduva substanțială, culoarea noii versiuni a realității, prin deschiderea ferestrei timpului. Focul este o poartă de integrare într-un imaginar recreat, o formă de exprimare prin desen și literatură, cu accent pe scrisul de mână, sugerând intensitatea și culoarea profundă cu care arde combustibilul numit "revelație".

O incursiune într-un imaginar straniu și confuz, structurat după legi de funcționare proprii și aparte, avea să mă scoată din rutina cu care m-am obișnuit, stârnindu-mi dorința de a traversa acel segment temporar al nemulțumirii față de propriile rezultate nesatisfăcătoare. Reintegrând totodată culoarea vie a timpului într-o singură formă, pe o singură suprafață de referință.

Leadership: Cum se reflectă personalitatea ta în sfera unei realități cu o largă semnificație profundă, dar care nu te împlinește din punct de vedere a ceea ce ești în stare să concepi ca posibilitate de reprezentare credibilă a vieții lăuntrice?

Dar în loc să descui poarta timpului, am ajuns prizonierul lui. Simțeam că sunt încuiat într-un loop temporar, sufocat de un noian de întrebări dificile, de paradoxuri, ambiguități și decalaje între semnificație și sens. Scăpări de înțelegere a cauzelor și efectelor. Distanțarea tendințelor vechi de cele existente care diferențiau atât de tare cele două regiuni ale zonei transfrontaliere vizate. Ceea ce trezea o teamă nejustificată de tipul *" cine mă poate oare salva? "*

Trăiam cu rezultatele unui experiment de accelerare a neobișnuitului prin absolutizarea unei experiențe de navigare într-un soi de Matrix, într-o lume iluzorie, într-un spațiu ficțional. Care în loc să revoluționeze îndată modul în care vedeam lumea, mai mult reducea energia de activare a reacției de orientare. Mai mult îmi avaria posibilitatea de a cuprinde în chip pozitiv misterele lumii între firele unei reprezentări viabile.

Matrix, ca ecou al gândurilor, este o realitate cu o largă semnificație profundă deoarece furnizează coordonatele unei forme de manifestare a Egoului: "mi-e frică de lucrurile firești". Privind lucrurile din acest punct de vedere, al omului care știe că a dat greș în încercarea de a resuscita o gândire avansată și de a duce până la capăt o idee stranie, pot spune că focul a

scăpat de sub control și a mistuit în mare parte Ego-ul încordat de dorință și speranță.

Cumva, personalitatea mea părea să se reflecte ca o tainică îmbrățișare a unei psihologii înșelătoare, asupra condiției de nemuritor într-o lume care funcționează după propriile legi, incompatibile cu cele ale lumii reale. Într-o singură clipă am înțeles totul. Am învățat că pot să mă agăț de iluzii, aproape ca o plutire prin secvențe spațiale, comune scriitorilor și oamenilor de știință. Dar trebuia să evit să se folosească ele de mine.

Leadership: Poți să realizezi o expunere a unei realități de care mulți nu știu prea multe, fără să depinzi de un loc care oricând se poate destrăma?

Rămâi dator ție însuți, cu adevărat, să-ți depășești complexele și neputințele? Cheia muncii de schimbare se poate reinițializa numai după o scurtă suspendare a prezentului? În loc să descui poarta timpului, ai ajuns prizonierul lui? Trăiești cu rezultatele unui experiment de accelerare a neobișnuitului?

A realiza o punte peste realitate înseamnă să-ți fabrici temporar o altă lume, în care totul este posibil și unde orice dorință poate fi îndeplinită. În termeni scriitoricești, asta înseamnă să experimentezi o "furie a cunoașterii transcendentale" și o "febră a inteligenței creatoare".

Oricine se poate transforma într-un bloc de energie de creație concentrată, un super erou al experiențelor de influențare a realului, care sparge cu ușurință îngustele prejudecăți și mecanisme de gândire nefondate pe o bază solidă de autenticitate și adevăr. Însă omul excepțional, creatorul care știe să-și gestioneze propria identitate într-un mod desăvârșit, este acela care recunoaște cât de mult datorează lui însuși, propriei sale gândiri, înțelepciuni și iscusințe (de care este nevoit să țină seama că să-și reconsidere impresia, atitudinea, poziția față de adevărurile naturii și științei).

Ori să pătrunzi în inima materiei pentru a o extrage, lansând o nouă versiune a realității prin deschiderea ferestrei timpului, deci făcând apel la cunoașterea totală, inaccesibilă minților obișnuite, înseamnă uneori să te descalifici în fața obișnuitului și familiarului unei linii de gândire. Înseamnă să părăsești câmpul cunoașterii acceptabile de majoritatea, să te îndepărtezi de standardul încadrat în segmentul cheie al vieții: fericirea de a trăi clipa prezentă.

Felul cum te raportezi la două lumi, cea creată și cea familiară, depinde de metafora cu care descrii realitatea pe care mulți refuză să o accepte sau nu pot să o înțeleagă.

Conform dicționarului, metafora este o figură de stil prin care se înlocuiește o imagine obișnuită cu o alta mai expresivă pe baza unei comparații subînțelese. Prin metaforă se urmărește atât o descriere personală cât și o interpretare unică a unor fapte, credințe, idei. Ea generează o atitudine de așteptare pozitivă, inspiră o abordare nouă a ficțiunii din perspectiva lumilor posibile și intră în numele unui secol destinat marilor provocări și viziuni.

Paulo Coelho a exprimat metaforic foarte bine un adevăr: " *Privește toate minunile lumii, dar nu uita niciodată de cele două picături din linguriță* ." Adică, creează-ți o imagine nouă despre aria de experiență în care trăiești și te scufunzi cu privirea, dar să nu depinzi prea mult de "iluminarea" ei.

Lumea poate reprezenta un loc al gândirii de noi idei și orizonturi, printr-o reconsiderare prealabilă a realității exterioare, dar totodată poate reprezenta un loc care oricând se poate destrăma dacă te pierzi în varietatea infinită a experiențelor de unificare a realului cu imaginarul. Ceea ce garantează unicitatea unui sciitor, dincolo de rândurile în care își exprimă

liber trăirile, este similitudinea dintre "lumea de jos" și "lumea de sus".

Ficțiunea este arma Universului împotriva căreia nicio forță militară mondială nu se poate împotrivi, dar pe care puțini o pot stăpâni pentru a schimba coordonatele acestei lumi.

Scriitorul este servitorul revelației încadrată într-un tablou virtual. Premisele elementare ale profunzimii în relieful acestui tablou, născut din opoziția formă-fond, trăire-visare, sunt următoarele:

Lumea poetică este o lecție scriitoricească de leadership care ne ajută să înțelegem mai bine următoarea constatare:

A privi dincolo de acel orizont pe care îl ai "by default" echivalează cu acceptarea necondiționată a unei noi imagini despre sine cu referire la o ființă supratemporală și supramaterială, investită cu caracteristici ce depășesc orice imaginație.

Un Matrix Al Lumii Poetice este o sumă a viziunilor, miracolelor, a viselor și a poveștilor fără sfârșit, care îndeplinesc funcția de "producător" al unei realități mai vaste, dar greu de acceptat pentru mințile mărginite de prevederile prezentului care „niciodată nu este destul de bun”.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-matrix-al-lumii-poetice.html